

Ρωμιός

Ρωμιός, ο, θηλ. **Ρωμιά, η**, ουσ. [<μσν. Ρωμιός <μτγν. Ρωμαῖος (= πολίτης του ανατολικού ρωμαϊκού (βυζαντινού) κράτους], ο νεοέλληνας: «ανέκαθεν ο Ρωμιός ήταν τσαπατσούλης και άνθρωπος της τελευταίας στιγμής || ο Ρωμιός είναι φιλόξενος άνθρωπος». (Λαϊκό τραγούδι: **Ρωμιός** αγάπησε **Ρωμιά**, Ρωμιά και Θεσσαλονικιά). Λέγεται και με ειρωνική ή υποτιμητική διάθεση, αλλά κατά την κ. Αρβελέρ, αποτελεί πάντα τίτλος τιμής.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας